

the voice of canadian slovenians

Letnik 5 številki 3 in 4 marec / april 2001

GLASILO

kanadskih slovencev

Čestitka in pozdrav

Florjan Markun

V imenu Vseslovenskega Kulturnega Odbora vam želim vesele in blagoslovljene velikonočne praznike.

Rad bi vam povedal, da sem zelo vesel in navdušen na vaš odziv, ki ga dobivam glede našega dvomesečnika *Glasilo*. Ko obnavljate letno naročnino, je večkrat pripisano "*Le korajžno naprej*"! To nam je v veliko vzpodbudo.

Na Veliko noč smo slišali, kako nam Jezus prinaša novo življenje, ki ga je zaslužil s svojim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem. Od nas pa je odvisno, ali bomo to življenje sprejeli in v življenju uresničevali. Živimo namreč v dobi, ki jo mnogi imenujejo *kultura smrti*. Tako vidimo, da tudi po naših skupnostih marsikaj umira, se spreminja, ali pa celo umre. Kanada nam nudi veliko možnosti, da tiste kulturne vrednote, ki so naš narod vodile in vzdrževale mnogo stoletij, tudi tukaj nadaljujemo in razvijamo, da si je to mnogokrat težko. Velika noč, s svojim povabilom na življenje nam daje pogum, voljo in moč, da se odločamo za tisto, kar je v naši kulturi, naši dediščini in našem okolju vredno in, da to tudi obdržimo.

Med vrednotami, ki jih imamo sta tudi *Glasilo* in radijo *Glas kanadskih Slovencev*, ki nas povezujeta, obveščata, učita in vzpodbujata in obenem tudi spominjata na to kar smo - sinovi in hčere rodu, ki živi na sončni strani Alp, otroci slovenskega rodu, da smo Slovenci in, da smo na to lahko tudi ponosni.

Zato vas vabim, da podpiramo, razvijamo in izpopolnjujemo to, kar že imamo, saj nam tudi vaše dobronamerne kritike sporočajo, **da se to kar imamo, mora obdržati.**

Pri tem nam boste pomagali, če boste povabili tudi svoje prijatelje in znance, da se nam pridružijo in podprejo s tem, da se naročijo na *GLASILO*.

Že stara modrost pravi, *V slogi je moč!*

Naj nas pri tem spremlja božji blagoslov!

GLASILO

Ustanovljeno — Established in 1996
www.vsko.com

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

Izdaja — Published by
Vseslovenski Kulturni Odbor
All Slovenian Cultural Committee
770 Browns Line, Toronto ON
M8W 3W2, Canada

President Florjan Markun

Tel: 905-277-8358

E-mail: mfm67@aol.com

Letna naročnina

Kanada: \$25.00, ZDA: \$30.00 US,
Evropa: \$40.00 US, Drugod : \$60.00 US

Sodelovci;

Milena Soršak,

Tjaša Škof in Leander Škof

Address all comments to;

Frank Brence

94 Glenthorne Drive, Toronto ON M1C 3X5

Tel: 416-281-6794 Fax: 416-281-4287

E-mail: fbrence@aol.com

Iz vsebine

- 2 Čestitka in pozdrav
- 3 Mali traven, Sporazum med Slovenijo in Kanado, Pisma in pripombe bralcev
- 4 Velika Noč 15. april 2001
- 5 Naše življenje
- 6 Misijonska tombola
- 7 Slovenski starostni Dom Lipa, Dolenčeva mama
- 9 Občni zbor Kanadskega slovenskega kongresa
- 11 Holiday Gardens
- 12 Novice iz Ottawe, Obisk škofa Urana
- 13 Deset let Svetovnega Slovenskega Kongresa
- 15 Srečanje z veleposlanikom Republike Slovenije
- 16 Slovenski Dom - poročilo predsednika
- 17 Pismo iz Osoyoos, BC, Mesto Celje Proslavlja 550. letnico svojega obstoja
- 18 Molitev za tretje tisočletje, Pirhi na Internetu
- 20 Božidar - Ted Kramolc
- 21 Skriti Zakladi
- 24 Smučarski vikend
- 27 Maškarni bik
- 29 Society for Slovene Studies, Orillia Cruise and Stanrika Farm
- 30 Born to Live
- 31 Indo-Slavic Genetic and Linguistic Ties
- 33 Prireditve april, maj, junij in julij 2001

Mali traven

Napisano za "Glas Kanadskih Slovencev"

Slovensko ime za mesec april je *Mali traven*: trava začne zeleneti.... Po slovenskem ljudskem koledarju nastopi pomlad šele na Jurjevo, 23. aprila. Tedaj naj bi bila narava že zelena, zato nosi sv. Jurij pridevek "*zeleni*". Začetek pomladi so na Slovenskem nekdanj praznovali s posebnim obredjem - jurjevanjem, ki se je ohranilo samo v beli Krajini. Jurjaši so med petjem posebnih kolednic obhodili vso vas, pri vsaki hiši voščili srečo in od gospodinje prejeli darove.... Iz starih verovanj se je ohranila slovenska pripoved, da pade o Jurjevem "zlata sončna skledica" iz sonca. Kdor bi bil tako srečen, da bi jo našel, bi imel v hiši obilno blagoslova.... Iz sonca je padlo na Jurjevo tudi čudodelno ogledalce; kdor je pogledal vanj, je videl vse, kar se godi po svetu.... Vse to so prispodobе za sončno moč, ki spomladi zemljo prebudi.

Krovna stran "*Narcisne poljane*"

Foto: Marko Pogačnik KMF

SPORAZUM O SOCIALNI VARNOSTI MED SLOVENIJO IN KANADO

Republika Slovenija in Kanada sta lani podpisali sporazum glede pokojninskega zavarovanja, ki je postal veljaven 1. januarja 2001. Na podlagi tega bilateralnega sporazuma se tako v Sloveniji in Kanadi lahko vlagajo zahteve in pridobijo dajatve, kot so predvidene v zakonodaji obeh držav.

Zainteresirani se lahko obrnejo za dodatne informacije in potrebne obrazce na:

1-613-957-1954.

PISMA IN PRIPOMBE BRALCEV

Vladimir Urbanc - Montreal

Prilagam naročnini, letno in moj komentar.... V želji, da bi bilo Glasilo bolj sredinsko in objavilo kako objektivno kritiko ali prispevek liberalnega dela Slovencev, ki živimo v Kanadi, kot je podpisani, želim Glasilu še na mnoga leta.

Letos bomo praznovali 10. letnico samostojne Slovenije. Lepo bi bilo, da bi Slovenci v Kanadi za ta praznik okrasili svoje hiše z državnimi zastavami (slovenskimi in kanadskimi) in bi tako pokazali, da so ponosni na svojo lastno državo in njeno zastavo...

Louis Zelko - Toronto

Želim, da se tudi kritike, slabosti natiskavajo, bodisi napake Slovencev v Kanadi ali slabosti politikov.

M. Luzar - Mississauga

Vsem v uredništvu GKS, hvala za vaše delo, ki je potrebno za sestavo Glasila.

Mary Dibdin - Ottawa

Thank you for the magazine "Glasilo". I enjoy reading short stories in Slovenian. It brings back memories of the past.

Antonia Jerič - Toronto

Imam rada novo Glasilo, ima dosti slik, hvala vsem.

Rev. Aloysius Hribšek - Florida

Zelo sem vesel, da nadaljujete izdajanje Glasila. Rad ga preberem. Bog vas naj podpira!

Darinka M. Cerar - Etobicoke

Čestitam, na sprednji strani ovitka so zelo lepe slike. Želeti je, čim manj angleškega tiska, ker starejši ne znajo brati angleško. Hvala!

Velika noč, 15. april 2001

Dragi rojaki!

Zvonovi radostno zvonijo, naznanjajo veseli dan; procesije z banderi valovijo, se vijejo čez log in plan.

Kar same so se zlele v novo rimo vrstice velikonočnih pesmi, ki so tako značilno napisane v ritmu procesije. Starejši še nosite s seboj spomine na velikonočno praznovanje tam v domači deželi. Vsem drugim, ki imamo svoje korenine v raju pod Triglavom, pa je spomin tudi zapisan globlje, v podzavestno izročilo osebne in skupne dediščine.

Kot odgovorni za duhovne potrebe rojakov po svetu, letos obhajam velikonočne praznike v Kanadi, zadnje dni v Ontariu. Presenetila me je skrbna duhovna priprava, udeležba pri razmišljanjih in številne dobre spovedi, predvsem starejših rojakov. Velikonočna nedelja pri Brezmadežni v Torontu, pa je "prekosila" marsikatero veliko slovensko župnijo v domovini. Vse pa nas boli oddaljevanje mlajših generacij, ne samo iz narodne župnije, ampak tudi od Cerkve. Molimo, molimo, molimo, bi lahko vzkliknil z Marijo iz Fatime. Predvsem pa zaupajmo, da seme, ki je bilo položeno v mlada srca, ne more biti popolnoma uničeno.

Vera v vstalega Kristusa naj nas poveže v skupnem prizadevanju za dobro in lepo. Vse naše prizadevanje, pa tudi trpljenje, bo, povezano s Kristusom, obrodilo dobre sadove v naših slovenskih skupnostih.

S to globoko željo, ki je tudi moja velikonočno voščilo, vas vse pristrčno pozdravljam in blagoslavljam.

Alojz Uran, škof

Naše življenje.....

Anica Resnik

...v **Torontu** ni dolgočasno. Poleg rednih nedeljskih srečanj pri Mariji Pomagaj in Brezmadežni še društva poskrbe za kulturo in zabave.

25. februarja so člani ustanove Dom Lipa na letnem občnem zboru sprejeli in potrdili predlog za povečanje doma. Za prostor v domu čaka stalno čez petdeset oseb.

18. marca nas je g. Tone Zrnec v dvorani Brezmadežne povabil na sprehod s kamero. Iz svoje zakladnice tisočev fotografij je sestavil zanimivo potovanje v čase in kraje zemlje. Iz zgodovine in žive narave je v slikah dihal čar veselja, odsev lepote in moči Neskončnega Stvarnika.

25. marca je istotam potekal občni zbor Kanadsko slovenskega kongresa, združen s kulturnim programom, ki so ga izvajali slavnostni govornik dr. Tone Jamnik, rektor Škofijske gimnazije v Ljubljani, recitator dr. Tone Kačnik, zbor Plamen (voditeljica Marija Ahačič-Pollak) in glasbenici Martina Batič, nečakinja g. Valentina Batiča, s klavirjem in Elena Hribernik, ki s svojo flavto osvaja evropske glasbene nagrade. Navzoči veleposlanik Republike Slovenije, dr. Božo Cerar je ob tej priliki izročil Stanetu Kranjcu odlikovanje slovenske vlade za njegovo delo o pravilnem predstavljanju kanadskih Slovencev v času narodnega štetja.

1. aprila je v dvorani Brezmadežne nastopil otroški pevski zbor Novi rod. Ustanoviteljica in voditeljica Mojca Končan Dimperio je v sodelovanju s Carol Stajan La Plante in Mitjem Lebarjem priredila mladinsko glasbeno revijo z melodijami skupine ABBA in vrsto slovenskih ljudskih pesmi, katere je prosto po TV nadaljevanki Flintstones vpeljala v okvirno zgodbo dveh družin Pesek in Kamnik. Kot

disciplinirani solisti so izstopali pevci Aleks Dimperio, Kristina Križan, Lori Ulčar in bobnar Kristofer Slavinec. Marjan Ulčar, Lorin oče je spretno povezoval oderske prizore. Mojca se je ob koncu programa posebej zahvalila g. Tonetu Ovtarju za njegovo vsestransko pomoč. Od lanskega leta je celotni zbor enaintridesetih pevcev in pevk v programu in izvajanju odlično napredoval. Škofu Alojziju Uranu iz Ljubljane in polni dvorani mladih družin so podarili prelepi dar glasbene kulture, ki je znamenje, da je naš rod po svetu še zdrav in slovenski.

Isti dan je društvo Tabor na svojem letnem srečanju v restavraciji Linden počastilo osemdesetletnico rojstva Franceta Balantiča, pesnika, ki je v težkih časih revolucije 24. novembra 1943 v partizanskem napadu zgorel s prijatelji domobranci v Grahovem na Notranjskem. Predsednik društva Blaž Potočnik je predstavil lik in veličino dozdej v Sloveniji zamolčanega pesnika, ki nosi v sebi vso tragiko svojega rodu, išče miru in v grozni slutnji ognjene smrti izpoveduje vero v Kristusa in Njegovo resnico. Stoštiridest navzočih prijateljev je spoštljivo spremljalo pripoved o velikem modernem umetniku slovenske besede.

Velika noč prihaja... novo življenje, upanje, veselje... Škof Alojzij Uran je med nami, kanadskimi Slovenci, da v duhovnih obnovah pomaga čistiti naše notranje kamrice, odpreti srca božjemu Soncu in zaživeti v svobodi božjih otrok... Hozana, hozana... so pozdravljali ljudje Jezusa in Mu s palmami pokrivali pot v Jeruzalem en teden pred Njegovim trpljenjem in smrtjo na križu. Cvetna nedelja nas spominja tega slavlja. Skozi dvatisočletno zgodovino krščanstva so Cvetna nedelja in prazniki Velikega tedna pri vseh krščanskih narodih povezani z različnimi simboli in običaji.

Butarica

Butarice so eno izmed znamenj vernega slovenskega ljudstva, ki jih duhovnik blagoslavlja na Cvetno nedeljo... Velike in male, pisane, polne jabolk in pomaranč, veselje otrok in ponos vaških fantov. Vsaka slovenska pokrajina ima svoje variante. Pomladne leskove veje, z mladim vrbjem - bekami - v šop povezane, do pol metra in manj pa do fantovskih, čez dva metra visokih, od vrha navzdol okrašene z mačicami, oljčnimi vejami, resjem, bršlanom in drugim zelenjem, izmenoma povite z lesenimi oblanci v slovenskih in papeževih barvah ali pa s pisanimi trakovi....**to so slovenske butarice, butare!**

Farna cerkev se je to nedeljo spremenila v šumeč zelen gozd. Takrat so še fantje z

butarami stopili izpod kora naprej do prvih klopi in pokazali svoje umetnine. Po maši so butare in butarice krasile pota in steze v domove. Manjše butarice so zavzele poseben prostor v "hiši", družinski sobi, velike fantovske pa na gospodarskem poslopu. Blagoslovljene pomaranče in jabolka je skupno delila vsa družina... V deželo je zavzel dih velikonočnih praznikov....

Znani slovenski slikar Maksim Gaspari je svoje življensko delo posvetil narodnim običajem svojega ljudstva. Cvetna butarica, velikonočni žegenj in pirhi zavzamejo v njegovi umetnosti pomembno mesto.

V turističnih podjetjih in trgovinah je mala ornamentalna butarica še vedno slovenska identiteta.

Misijonska tombola

Tone Ovtar

Za Apostolski krožek pri Mariji Brezmadežni

4. marca 2001 smo člani Apostolskega krožka pri Mariji Brezmadežni v New Torontu uspešno organizirali že svojo 10. misijonsko tombolo, s katero ohranjamo in gojimo misijonski čut naše skupnosti in hkrati podpiramo prizadevanje naših misijonarjev. Ti se velikokrat obračajo na nas z dvojno prošnjo: z molitveno priprošnjo in gmotno podporo. Oboje je nujno potrebno za njihovo pastoralno misijonsko delo. Evangelija jim ne morejo oznanjati, če jih vidijo lačne in zapuščene. Duša ne more živeti brez telesa. Kljub bogastvu, ki ga ima svet, so še mnogo področja v pravi revščini. Res je tudi, da so med nami veliki reveži, in je prav, da znamo tudi za te poskrbeti. Apostolski krožek se je organiziral za pomoč in podporo misijonarjem. Ta dejavnost naj bi tudi v naši skupnosti vzpodbujala misijonske poklice, da bi se tudi kdo izmed nas odzval temu klicu. Hvala Bogu, nekaj se jih je v preteklosti. Upamo, da se bo tudi danes še našel kdo, ki bi bil pripravljen stopiti na to pot. To bi bilo posebno duhovno bogastvo za našo skupnost.

Prav razveseljivo je videti vse darovalce in tudi obiskovalce, ki prispevajo svoj delež v našem prizadevanju. Odziv na tombolo je bil zelo lep. Zbrali smo 478 dobitkov, tombole pa se je udeležilo nekaj več kot 300 ljudi. Celotni izkupiček letošnje tombole je znašal okoli 6.000 dolarjev. Poleg tega so mnogi podprli naše misijonarje s svojimi denarnimi darovi. Tudi letos se jih je nabralo okoli 7.000 dolarjev. Ves ta denar in še ostali, ki se nam nabere skozi celo leto, pošljemo našim misijonarjem-lazaristom na Madagaskar in v Rusijo. Poleg tega pošljemo nekaj darov tudi drugim misijonarjem, odvisno od darovalca, komu svoj dar namenimo.

V imenu naših misijonarjev in Apostolskega krožka se vsem, ki sodelujete pri naši akciji, najlepše zahvaljujem. Naj vam Bog bogato poplača vašo dobroto!

Slovenski starostni Dom Lipa

Frank Pajk

Slovenski starostni Dom Lipa stoji že 16 let v zahodnem delu torontskega vlemesta na 52 Neilson Drive. V Domu je na razpolago 62 postelj, od katerih je 30 za kronično obolele stanovalce in 32 za oskrbovance, ki ne potrebujejo popolne zdravniške oskrbe. Trenutno je v Domu nad 75% oskrbovancev slovenskega porekla.

Zadnja leta se je vedno bolj pogosto pojavljala potreba po povečavi Doma. Ko je ontarijska vlada pred dvema letoma objavila razpis za brezplačno podelitev postelj za kronično obolele, se je Upravni Odbor Doma Lipe odločil, da vloži prošnjo. Vložena je bila tudi prošnja za povečavo Doma, ko je članstvo sprejelo ta načrt. Z oziroma na dobro ime našega Doma in na pravilno in vestno upravljanje, nam je pokrajinska oblast odobrila 36 postelj in zagotovila denarno pomoč za 20 let.

V nedeljo, 25. Februarja 2001 je bil redni letni občni zbor Doma Lipe ob lepi udeležbi članov in prijateljev. Člani Upravnega Odbora so nam

predstavili finančno stanje, kakor tudi trenutni položaj z ozirom na povečavo Doma. V zadnjih dveh letih smo pripravljali podrobne načrte za uresničitev tega cilja. Dokončali smo zahtevne načrte, jih predložili pristojnim oblastem in zaprosili za finančno posojilo za kritje gradnje in dali gradbene načrte na dražbo. Pričakujemo, da se bodo dela začela v najkrajšem času. Kljub zakasnitvi je naš finančni položaj zelo stabilen.

Pri tem velikopoteznem delu gre seveda zahvala vsem odbornikom, predvsem pa Odboru za povečavo Doma za neštete sestanke in obiske raznih pristojnih uradov. Zahvala velja tudi vsem prostovoljcem, uslužbencem, posebno zdravstvenemu osebju za izredno in nad vse požrtvovalno delo za dobrobit vseh naših oskrbovancev.

Trdno upamo, da nam bo slovenska skupnost v Torontu in okolici še naprej trdno stala ob strani in nam nudila vso prepotrebno pomoč.

Dolenčeva mama

Anica Resnik

Kdo ne pozna Dolenčeve mame, pridne, delavne, pristne slovenske žene in matere? V Torontu, v krogu številne družine, sredi domače skupnosti pri Mariji Pomagaj je Marjana Dolenc v marcu praznovala petinosemdeseti rojstni dan. Leta 1916 je prvič zadihala sveži zrak polhograjskih Dolomitov. Tam v Črnem vrhu nad Polhoven Gradcu je preživela otroška in mladostna leta, se navadila trdega dela na posestvu Franca in Katarine Košir. Leta 1943 je Marjana, rojena Maček, stopila v zakon z domačinom Lojzetom Dolencem. Sredi vojne sta začela svojo družino. Kmalu po poroki so Nemci odpeljali očeta in ga kot talca ubili pri Škofji Loki. V maju 1945 je

mlada mati z dvema otrokoma zapustila domač kraj in odšla z možem in tisoči slovenskih beguncev na drugo stran Karavank na vetrinjsko polje, Lienz in pozneje v Spittal na Dravi. Nad vsemi revnimi, brez pravic in doma, je v avstrijskem taborišču razprostirala svoj plašč brezjanska Marija Pomagaj. V taboriščni kapeli je slovensko ljudstvo tista davna leta prejemale tolažbo in pomoč. Nekaj let je minilo, da je življenje steklo v novo smer. V začetku leta 1949 je mlada mati s štirimi otroki zapustila taborišče in z letalom preko Anglije dosegla novo deželo Kanado.

Mož Lojze je pred njenim prihodom služil enoletno obvezno delo na kanadskih železnica. Našla sta prvi dom v Torontu in postala zvesta člana novonastajajoče slovenske skupnosti. Lojze je kot marljiv in podjeten zidar skrbel za raztočo družino, ki je kmalu štela devet otrok - štirje fantje in pet deklet. Mama Marjana je poleg dela za družino kmalu našla še drugo opravilo - peko potic in krofov. Kot gospodinjska pomočnica je mnogo let spremljala kuharico Minko Hace pri delu v Slovenskem Domu: na gostijah, banketih, letoviščih itd.

Za Božič napeče po naročilu do tristo potic. Ima svoje recepte. Iz devet kg. moke pripravi enkratno testo za najmanj petnajst potic; nadev je ponavadi orehov. Krofi imajo pristen domač okus. Enkratno testo je za sto krofov in nič manj.

V pogovoru s hčerko Marijo zvemo, da mama pripravlja vse testo brez strojev in drugih

pripomočkov s kratko debelo leseno žlico, ki jo je Marija prinesla z misijonskega dela na Madagaskarju v Vzhodni Afriki v letih 1971, 1972. Pridni mamini roki se pa najbolj prilega še ena starejša domača žlica, ki so jo v letih oblikovali njeni prsti.

Marjana Dolenc

Taka je Dolenčeva mama, vedno z nazaj zavezano ruto - v nedeljah pa po nedeljsko pod brado - skromna, tiha, pobožna in prijazna kot slovenska žena v Gasperijevih slikah.

Sedaj je že vdova. Mož Lojze je umrl 2. marca 1985. Sedemnajst vnukov in vnukinj ter dva pravnuka ji krajšajo dolgčas. Snaha Draga

pravi, da se vsako nedeljo najmanj dvajset domačih zbere pri mami.

Za visoki rojstni dan želimo Dolenčevi mami zdravje, mir srca in zadovoljstvo nad dobro opravljenim delom za družino in vso slovensko skupnost v Torontu.

KANADSKA SLOVENSKA SKUPNOST

Kanadsko slovenski svet — Kanadski slovenski kongres
Slovensko letovišče — Vseslovenski kulturni odbor

**VABI VSE SLOVENSKE ROJAKE NA SLOVENSKI DAN, KI
BO V NEDELJO 8. JULIJA 2001 NA SLOVENSLEM LETOVIŠČU
V BOLTONU S SLEDEČIM SPOREDOM:**

Ob 11h sv. maša – celebrant kardinal dr. Alojzij Ambrožič

Ob 12h kosilo

Ob 2h popoldne kulturni program s slavnostnim govorom

**PREDSEDNIKA NARODNEGA SVETA KOROŠKIH SLOVENCEV
gospod BERNARD SADOVNIK iz Celovca**

VABI

Pripravljalni odbor Slovenskega dneva.

Občni zbor Kanadskega slovenskega kongresa

Cvetka Kocjančič

V nedeljo, 25. marca, je imel Kanadski slovenski kongres svoj redni letni občni zbor. Bil je še posebno slovesen, ker letos Svetovni slovenski kongres slavi svojo 10-letnico. Tisti, ki so se udeležili ustanovnega sestanka pred desetimi leti, bodo za vedno ohranili tudi spomin na proglasitev slovenske osamosvojitve in na 10-dnevno vojno, v kateri si je slovenski narod priboril svojo samostojnost.

K svečanosti občnega zbora so prispevali tudi častni gostje: veleposlanik Republike Slovenije dr. Božo Cerar, častni konzul Republike Slovenije gospod Jože Slobodnik, dr. Tone Jamnik, direktor škofovih zavodov, ki je bil v kulturnem programu tudi slavnostni govornik, in drugi.

Spored občnega zbora in kulturnega programa je vodil župnik Tine Batič.

Občni zbor je potekal po ustaljenem programu: po kanadski in slovenski himni je načelnik KSK Jerry Ponikvar pozdravil navzoče, temu pa so sledila poročila o delovanju Kongresa. Predsednik dr. France Habjan je na kratko orisal letošnje delo Kanadskega slovenskega kongresa, obenem pa se je spomnil tudi desetletnega prizadevanja Svetovnega slovenskega kongresa za povezovanje in medsebojno sodelovanje Slovencev, raztresenih po vsem svetu. Stane Kranjc je povedal, da je letos Kongres spet začel akcijo o osveščanju Slovencev in njihovih potomcev, naj se pri kanadskem cenзуsu prištejejo za Slovence. Dr. Vintar je poročal o poteku njegovega projekta o zgodovini predvojnih slovenskih priseljencev in povedal nekaj anekdot iz življenja teh prvih slovenskih pionirjev. Carl Vegelj je poročal o spletni strani Kanadskega slovenskega kongresa, za katero ima prav on največ zaslug. Povedal je, da je zanj zelo veliko zanimanja, predvsem zaradi njegovega prizadevanja, da bi imela ta spletna

stran čimveč povezav in da bi bila na internetu čimbolj dostopna.

Vseh pet članov upravnega odbora, ki jim je potekla mandatna doba, je sprejelo dolžnost še naprej, na novo pa sta bila izvoljena Ludvik Stajan in Tjaša Škof.

Milena Soršak se je Kongresu zahvalila za sodelovanje pri Skladu za Viktorijo in obrazložila, kako je iz tiste enkratne dobrodelne akcije nastala stalna fondacija, ki bo poskušala pomagati najbolj potrebnim tukajšnjim Slovincem v stiski.

V kulturnem programu se je najprej predstavila vokalna skupina Plamen pod vodstvom Marije Ahačič-Pollak, ki s svojim odličnim petjem pogosto popestri program na raznih slavnostih prireditvah. Dr. Tone Kačnik je odlično recitiral Rebulovo MEDITACIJO ZA TRETJE TISOČLETJE, o kateri se resnično splača premišljevat. Dr. Tone Jamnik je za svoj govor izbral temo: Sprava - proces osvobajanja in dejanje poguma. Naslov in jezik njegovega govora sta morda res zvenela religiozno, saj je kot duhovnik obdelal to temo s krščanskega stališča. Bil pa je dovolj prepričljiv, da bi prisilil k razmišljanju marsikoga, ki v novodobni literaturi ali v psihoterapiji iščejo pomoč, da se osvobodijo jeze in sovraštva do drugih ali do samega sebe, pa tudi tiste, ki kar naprej govorijo o narodni spravi, sami pa naredijo zelo malo, da bi do tega resnično prišlo.

Program sta zaključili glasbeni umetniki iz Slovenije - Martina Batič na klavirju in Elena Hribernik na flauti, ki sta se preko Toronta vračali z glasbenega nastopa v Vancouvru. Z izborom klasične in slovenske narodne glasbe sta naravnost očarali poslušalce, tudi tiste, ki nimamo preveč okusa za klasično glasbo, kar je pravzaprav velika sposobnost umetnika.

Veleposlanik dr. Božo Cerar je čestital članom Kongresa za njihovo prizadevanje pri promociji Slovenije in povezovanju Slovencev. Kot presenečenje pa je izročil Stanetu Kranjcu priznanje Sekretariata Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu za njegovo dolgoletno delo.

Ob občnem zboru Kanadskega slovenskega kongresa bi se veljalo zamisliti tudi o njegovi prihodnosti. Predvsem smo pogrešali mlade in tudi tiste, ne preveč mlade, ki bi lahko marsikaj prispevali k osveščanju slovenske narodne zavesti.

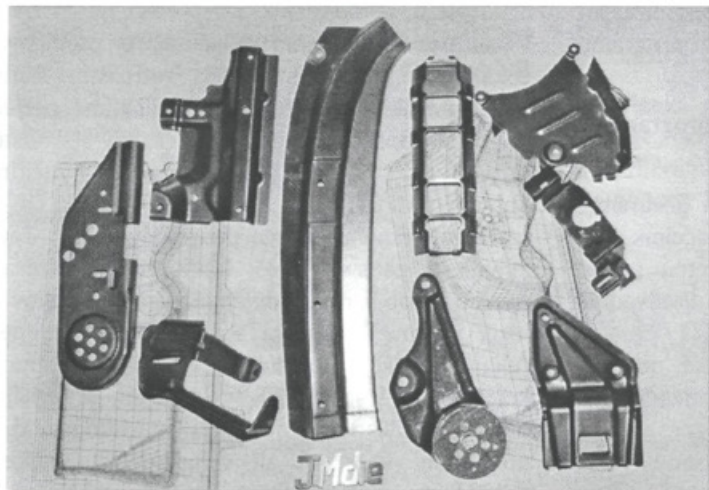
J. M. Die Limited

CUSTOM MANUFACTURES OF METAL STAMPING DIES

909 Pantera Drive Mississauga, ON L4W 2R9

Tel: 905-625-9571 – Fax: 905-625-2855 – E-Mail: jmdieltd@connection.com

Internet: <http://www.jmdieltd.hypermart.net>

*Complete engineering
design and manufacturing
for metal parts and tooling*

*Fully computerized
technologically advanced
CAD, CAM and CNC
machinery*

*Production machinery up
to 500 tons and 72 X 120"
capacity*

President: Joe Skof

L. F. Warrington

CHARTERED ACCOUNTANT

Irene Sorsak-Jager, B.Comm, C.A.
Manager

130 Dundas Street East, Suite 400,
Mississauga, Ontario L5A 3V8

Tel: 905-270-6636 Ext. 232 Fax: 905-270-6990

E-mail: irene@lfwca.com

Vodenje poslovnih knjig,
finančna poročila in davčne prijave
(osebne in poslovne)

Vaše finančne potrebe bodo zaupno in
strokovno urejene

Holiday Gardens

Frank Kraljič

Frank Kraljič

prostora ob vodi in da ni "suh okraj". V tistem času je to pomenilo, da se v "suhem okraju" ne dobi dovoljenja za alkoholne pijače.

Prvi primeren prostor je bil pol milje od Fordove tovarne v Oakvillu. Zemljišče je imelo 200 akrov zemlje, zapuščeno hišo in gospodarsko poslopje. To je bilo okoli leta 1950, vendar cena \$13,500 je bila za nas previsoka. To zemljišče mi je priporočil kmet, pri katerem sem odslužil enoletno delovno pogodbo. Ta pogoj sem sprejel že v Evropi pred odhodom čez "lužo". Na farmi so bili dobri ljudje in so me sprejeli kot člana svoje družine. Moja mesečna plača prvih šest mescev je bila \$45.00 in zadnjih šest mescev pa \$55.00. V začetku 1950 so odseki začeli bolj aktivno prirejati plesne in piknike, da se je tako zbiral denar za "down payment". Bilo je nešteto prevoženih milj za prostore, ki smo jih ogledali, in za iskanje članov, ki bi investirali denar za nakup zemljišča. Okoli leta 1960 smo končno našli najbolj primerno zemljišče - današnji Holiday Gardens. Najprej je bila narejena kuhinja, nato pa kantina, stranišča, dve stezi za balinanje, 160 stolov, kopalni bazen, otroški bazen, igrišče, plesni oder, shramba za traktor, kosilnice, in drugo orodje. Kasneje smo dokupili še 10 akrov zemlje in sezidali veliko dvorano z moderno kuhinjo iz nerjavečega železa, kjer naše odlične kuharice pripravljajo hrano za gostije in bankete.

Začetek društva "Holiday Gardens" seže že v leto 1933, ko je bila ustanovljena vzajemna Podporna Zveza Bled. Več kot 50 let je bila želja pri "Odseku št. 11 Toronto", da bi kupili svoj lastni prostor v okolici Toronta za piknike in nedeljski oddih. Skrbno smo varčevali denar za nakup temu primerne

Pokojni Fred Šprager pa je kot "clown" zabaval naše otroke. Potem smo tudi zgradili gazebo, stanovanje za oskrbnika in na severni strani lepo uredili prostor za taborenje.

Ražnji

Da imam rad na ražnju pečeno jagnetino gre zasluga našim gostoljubnim Belokranjcem. Začelo se je ko sem bil leta 1959 povabljen na pečenko pri Guelphu. Ko je bila prilika postaviti ražnje na Holiday Gardens sem pri tem z veseljem sodeloval s prijatelji. Tudi pečenek ne zamudim. Hvala vam Belokranjci za to vašo specialiteto! Pri piknikih se danes vrti osem ražnjev.

Gobe

Med obiskom Slovenije leta 1966 je prišla novica, da je že eden pri Žužemberku našel "jurčka". Brat Jože navdušen reče: "ta teden gremo ponje". Od Žužemberka proti Dobrniču smo res nabrali kar precej gob. Kar malo hudo mi je bilo, da ni tukaj nič jurčkov in lisičk. Pa sem kmalu spoznal, da je tudi v Kanadi dosti dobrih in užitnih gob. Ko so sadili na Holiday Gardens rdeči bor, Tine Franchesi in Joe Mihevc (sedaj Toronto councilman) sta vodila skupino slovenskih skavtov, ki so posadili okoli 4,000 sadik. Ko so zrastle približno en meter, so se pojavile gobe maslenke. Rastejo v zaščiti rdečega bora. Bilo jih je dosti in, da so užitne sem zvedel od člana Vinkota Hafnerja. Od tu naprej se začnjenja moja zasvojenost do gob. Holiday Gardens ima tudi mavrahe, velike prašnice, brezovčke in pozne olive. Lani sva s prijateljem Matijo nabrala čez tri mernike teh gob. Par let nazaj mi je prijatelj Peter zaupal in pokazal veliko gobarsko skrivnost: sredi mesta Toronta je prostor, kjer sem nabral lisičke in jurčke, seveda pod strogim gobarskim pogojem. Seveda z jurčki in lisičkami se ne moremo meriti s klubom Planica v Bancroftu. Tam je pravi raj za gobarje.

Voda

V začetku smo imeli skopan vodnjak z ročno črpalko za pitno vodo. Naša požrtvovalna prva tajnica, ga. Marija Krnc-Robič (takrat še gospodična), je skrbela, da je bila voda redno pregledana od ministrstva za zdravje. Fred Šprager, zelo zaslužen in požrtvovalen član, pa je organiziral za vrtanje vodnjaka. Takrat nam je šlo trdo za denar. Postavili smo mejo za globino vrtanja. Ko so dosegli to mejo ni bilo nobene vode. Mislim, da so vrtali še okoli 15 do 20 čevljev in končno do podtalnega izvira. Iz 20 centimeterske cevi (8") je voda vrela ven, dokler jo niso začepili. Še danes teče voda iz te cevi.

Za zaključek vas vabim, da nas obiščete in si na lastne oči ogledate vse, kar sem opisal. Zanimivo in željeno bi tudi bilo čitati podobna poročila od drugih slovenskih društev iz vse Kanade.

NOVICE IZ OTTAWA

Ivanka Bremšak

20. januarja 2001 smo sredi zasnežene zime, praznovali petindvajseto letnico Slovenskega Društva v Ottawi.

Ker nimamo svojih prostorov, smo imeli jubilejni večer v Tom Brown dvorani, ki je zelo blizu centra mesta. Zbralo se nas je okoli 180 članov in prijateljev, kar je za Ottawo kar lepo število. V imenu društva je vse skupaj pozdravila predsednica Erika Grah. Program je začela mlada plesna skupina "Lastovica" iz Montreala. Nastop plesnih skupin ali pevskih zborov iz drugih krajev veliko pomaga pri uspehu prireditve. Prav tako smo imeli zelo lep večer pred tremi leti, ko so nas obiskali pevci in folklorna skupina iz Hamiltona. Zanimanje za prireditev je veliko večja, seveda pa je tudi udeležba boljša, saj z nastopajočim pridejo tudi starši in prijatelji.

Predsednica nam je predstavila tudi člane prvega odbora in prvega predsednika Slovenskega Društva Ivana Bračkota, ki nas je pozdravil z nekaj besedami. Veleposlanik dr. Božo Cerar pa

je vsem preteklim predsednikom podaril posebne plakete in knjige, darilo Slovenske vlade.

Večerjo za vse člane smo imeli brezplačno, za vse skupaj pa tudi kozarec šampanjca in domače pecivo. Za ples je poskrbel ansambel Brec iz Montreala. Imeli smo vsi skupaj zares lep večer. Tudi tisti, ki smo bili zadolženi za pripravo 25. letnice, smo bili veseli, ker tako razpoloženih gostov že kar nakaj časa nismo imeli.

Lep pozdrav iz Ottawe.

Obisk škofa Urana

Albert Časar

Podpredsednik,

Kanadsko Slovensko Kulturno Društvo.

Winnipeg, Manitoba – Obisk škofa Urana iz Ljubljane v naši slovenski cerkvi "Naše Gospe Lurške" v Winnipegu, je bil zelo izvrsten. Imeli smo se zelo lepo. Gospod Uran je odličen pridigar, ki se zna zelo dobro izraziti ne samo v slovenščini, ampak tudi po angleško. Na žalost je imel rezerviranih samo 3 dni. Čeprav je naša fara bolj mala, je bilo premalo časa in to najbolj zaradi tega, ker je škof Uran neverjetno zanimiv, razgledan, šaljiv in vesel človek. Najbrž si je vsak faran zaradi tega želel nakaj časa, da se pogovarja z njim. Vsak večer po sveti maši smo se zbrali s škofom Uranom v naši dvorani, se z njim pogovarjali in prepevali. Ne samo, da je ta gospod zelo sposoben za delo, ki ga tako lepo opravlja, ampak ima tudi neverjeten glas in talent za petje in ta svoj talent skoraj "non stop" prakticira.

Težko je najti besed, da bi opisal tega človeka in njegov obisk pri nas. On nam bo ostal vedno v lepem spominu. Z veseljem smo ga sprejeli, a bolj žalostno je bilo naše poslavljanje od njega.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so na kakorkoli način pomagali temu obisku, posebno pa našemu župniku Pavlu Hancku, ki je to vse skupaj vodil in skrbel za škofa Urana, ko je prebival med nami.

Deset let Svetovnega Slovenskega Kongresa

dr. France Habjan

Letos 27. junija poteka 10 let Svetovnega slovenskega kongresa, 10 let zgodovinskega srečanja, ko so se v domovini srečali Slovenci iz matične domovine, iz zamejstva in iz sveta, ne glede na njihovo politično-strankarsko ali nazorsko pripadnost. Na predvečer kongresa 26. junija je bila proglašena nova slovenska država ob ogromni množici Slovencev na trgu pred skupščino, ki se ni ustrašila hrupnega preleta jugoslovanskih letal. Zgodovinsko bo tudi ostalo dejstvo, da je pred proglasitvijo v ljubljanski stolnici slovenski metropolit in nadškof dr. Alojzij Šuštar v pridigi nagovoril slovenske državne prestavnike in jim položil na srce evangelsko sporočilo, ki govori o *hišnem oskrbniku*, hkrati pa je tudi javno pozdravil kongresne delegate in jim priporočil naj kongresno gibanje prične ustvarjati novo strpno slovensko državo.

V veliki dvorani Cankarjevega doma se je 27. junija, v dopoldanskih urah pričel uradni del kongresa z izvolitvijo delovnega predsedstva. Za predsednika je bil izvoljen Bojan Brezigar, ki je goste in delegate pozdravil in ponudil novi slovenski državi kongresno pripravljenost in sodelovanje. Dr. Srečko Pregelj, je bil kot predstavnik KSK izvoljen v delovno predsedstvo. Po pozdravu predsednika so stopili na govorniški oder: ljubljanski župan ing. Jože Stergar, državni predsednik Milan Kučan, nadškof metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Slavnostni govorniki s kongresnim sporočilom so bili: prof. dr. Tine Hribar - za Slovenijo, filozof dr. Evgen Bavčar iz Pariza - za Evropo, za prekomorske države pa je spregovoril g. Miroslav Pregelj iz Washingtona. Vsi trije uvodni govorniki so si bili edini o nujni potrebi kongresne ideje v celotnem slovenskem kulturnem prostoru. Dopoldne so potem sledili še pozdravi delegacij

in predstavnikov različnih ustanov. Ustanovnem kongresu je prisostovalo 12 kongresnih konferenc. (Anglija, ZDA, Kanada, Nemčija, Avstralija, Koroška, Bosna-Hercegovina, Furlanija, Julijska Krajina, Slovenija, Švica, Argentina in Avstralija).

Popoldne so bila na sporedu poročila predsednikov SSK konferenc in za Kanado sta govorila dr. France Habjan - KSK ter ga. Marta Jamnik za Slovensko kanadski svet. 28. junija dopoldne, so delegati po večini sodelovali v različnih komisijah in pripravili statut SSK, ki je bil potem tudi na plenarni seji sprejet. Zgodaj popoldne je bil izvoljen Glavni odbor in njegovo predsedstvo. V glavni odbor je bil izvoljen dr. France Habjan, v nadzorni odbor dr. Zlatko Verbič. Ob 3.30h je pridrvel na oder izredno razburjen časnikar in zavpil: "***Ljudje božji zaključite vendar zasedanje, sovražnik je prišel z napadom!***" V hipu se je polno zasedena dvorana izpraznila. Nekaj delegatov je ostalo v tiskovnem uradu, kjer so pomagali prevajati v angleščino resolucije, namenjene tujim tiskovnim agencijam. Trije delegati KSK so v uradu prevajali pozno v noč. V nastali zmedi kongres ni mogel dokončati vsega organizacijskega dela, nadaljeval ga je potem junija 1992 na zasedanju v Celju.

Celotna kanadska kongresna delegacija je štela 15 članov. Kanadski slovenski kongres je 12. aprila izvolil na kongresnem sestanku 12 delegatov in sicer; Ivan Prijatelj iz Vancouvra, Jožica Vegelj, Milan Štefanec in Marko Ferfolia iz Hamiltona, dr. Srečko Pregelj iz Ottawe ter iz Toronta Stane Kranjc, Jože Kastelic, dr. Zlatko Verbič, Lojze Kocjančič, Cvetka Kocjančič, Ciril Soršak in dr. France Habjan. SKS pa so predstavljali: Marta Jamnik, dr. August Kuk ter Tone Muhič.

Kakšen je bil doprinos Kanadskega slovenskega kongresa Svetovnemu slovenskemu kongresu? Brez dvoma zelo pomemben. Zakaj?

- Ko se je septembra 1990 v Trstu organiziral pripravljalni odbor SSK in v Celovcu vzpostavil osrednje tajništvo, je bil KSK edina konferenca, ki je organizacijsko in finančno omogočila, da je tajništvo moglo izvesti priprave za svetovni kongres.
- KSK je od začetka podpiral predlog, naj bo ustanovni kongres v Ljubljani in ne v Parizu.
- 25. junija je bila v veliki razstavni dvorani podjetja Slovenijales, slovesna otvoritev razstave slovenskega rojaka iz Kanade, umetnika Božidarja Kramolca. Razstavo je otvoril nadškof dr. A. Šuštar

ob prisotnosti številnih članov vlade, parlamenta in predstavnikov civilne družbe. Organizatorji razstave so bili: ga. Anka Pavlin (Slovenijales), Kanadski slovenski kongres ter dr. Irena Miselj.

- Vse tri slavnostne govornike je izbral Kanadski slovenski kongres.

Naj na kraju zapisa še omenimo, da se je Svetovni slovenski kongres začel rojevati 1988. Prof. Vlado Habjan je na srečanju slovenskih kulturnih delavcev v Cankarjevem domu, prebral resolucijo, o nujni potrebi skupnega slovenskega nastopa. Prvo idejno jedro so bili pobudniki in sicer 6 po številu, med njimi tudi kongresnik iz Toronta in iz tega jedra se je potem septembra 1990 oblikoval pripravljalni odbor SSK, ki je uresničil Svetovni slovenski kongres.

Srečanje z veleposlanikom Republike Slovenije

Leander Škof

Dr. Božo Cerar, veleposlanik Republike Slovenije, se je ponovno odzval povabilu Kanadsko Slovenskega Sveta in je 25. marca na Manningu poročal o ugodnem položaju Slovenije vis-a-vis držav Evrope. Ker mu letos poteče mandat kot veleposlanik, se bo v jeseni vrnil v Slovenijo. Dodal pa je, da bo s svojo družino ohranil lepe spomine na Kanado. Zahvalil se je tudi slovenski skupnosti za njen topli sprejem in pomoč pri njegovem delu, da bo tudi pozabil na mrzle zime v Ottawi.

V svojem nagovoru o Republiki Sloveniji in o njenih sorazmerno ugodnih odnosov do držav jugovzhodne Evrope je prepričan, da se bodo vsi pomembnejši problemi politično rešili, če ne v bližnji, pa vsaj v daljni bodočnosti.

V Srbiji, kjer je demokratski koaliciji raznobarnih strank uspelo izriniti Miloševića iz njegovega prestola, to pomeni začetek konca njegove politične kariere in morda tudi njegove osebne svobode. Nova srbska vlada ima velike probleme ne samo z ekonomsko in finančno krizo, ampak tudi z nesoglasjem v svoji vladi, kakšno stališče naj vzamejo proti Kosovu in Črni Gori. Kostunica, čeprav bolj zmeren politik kot Milošević, nadaljuje "brenkati" tradicionalne nacionalne strune Srboslavije v upanju, da ga bo srbski narod podprl. Vendar pa s tem Kostunica tudi zgublja podporo prebivalcev Črne Gore in Kosova, ki bodo kmalu glasovali, ali bodo ostali v sedanjih okrnjeni Jugoslaviji ali ne. Čeprav izgleda, da je črnogorski predsednik Djukanović voljan sprejeti kompromis konfederacije, se mednarodni politiki bojijo, da bo problem osamosvojitve sprožil nove nemire v južnem

Balkanu, zlasti v Kosovu in Makedoniji.

Na zadnjih volitvah v Kosovu so zmagali zmerni politiki, ki tudi skušajo pomiriti albansko vstajo v Makedoniji. Evropski politiki so v strahu, da bodo Albanci v Kosovu in Makedoniji zahtevali Veliko Združeno Albanijo na Balkanu, kar bi silno destabiliziralo tudi sosednje države, kot Grčijo in Bolgarijo.

Makedonija, kot Slovenija, se je osamosvojila dokaj mirno, saj se Milošević zanjo ni nič brigal. Ker ima veliko albansko manjšino (ca. 30%),

se sedaj mednarodna skupnost boji in nasprotuje makedonskim ofenzivam proti albanskim borcem, čeprav se še ne ve, ali je to uvožen ali domač upor. Želi in upa se, da se bo ta problem kmalu politično rešil.

Kar se pa Hrvaške tiče, bo verjetno potrebna mednarodna arbitražna (Piranski zaliv, Ljubljanska Banka, mejni problemi, itd.), zlasti ker nesloga vladne koalicije ne bo kmalu pripomogla k normalizaciji s Slovenijo, kot smo vsi pričakovali po smrti Tudjmana.

Slovenija je sedaj že prvi ekonomski partner z Bosno in Hercegovino ter tretji z Makedonijo. Slovenija je tudi poslala vojaško policijo v Bosno in Kosovo v upanju, da bo tako čimprej sprejeta v NATO.

Na vprašanje, zakaj Slovenija ne zahteva mednarodno arbitražo glede Pirana, kot je bila n.pr. med Kanado in Francijo glede otokov St. Pierre in Miquelon, je dr. Cerar dejal, da za mednarodno arbitražo je potrebno, da obe državi za to zaprosita - ena sama ni dovolj.

SLOVENSKI DOM - POROČILO PREDSEDNIKA NA OBČNEM ZBORU 18. MARCA 2001

Dragi člani in članice,

Najprej vas vse lepo pozdravljam in se vam zahvaljujem za vašo podporo v preteklem letu in za udeležbo na tem občnem zboru. Naš odbor je v preteklem letu nadaljeval z delom, ki so ga naši prvi člani začeli pred 37 leti. Nekateri tisti člani, ki so ustanovili ta Slovenski Dom in ga vzdrževali vsa ta leta so danes prisotni. Lahko smo ponosni, da njihovo delo ni bilo zaman. Z veseljem poročam, da je Slovenski Dom sedaj finančno stabilen, da aktivno podpira slovensko skupnost po osnutkih ki so v naši konstituciji in je eden med najstarejših organizacij v Kanadi. Med letom je imel odbor redne seje. Na the sejah je bilo predloženih več novih idej in nekatere smo že uresničili.

- ! Ustvarili smo spletno stran (Website) za našo organizacijo (www.slovenian.volnetmmp.net). To bo omogočilo našim članom dobiti informacije o slovenskem domu "on-line".
- ! Naročili smo značke naše organizacije za vse člane. Značke bo razdelil Peter Pavlin danes na sestanku vsem prisotnim članom in ob prvi priliki ostalim članom.
- ! V mesecu decembru smo priredili članski banket ki je bil lepo obiskan. Ob tej priložnosti smo podelili Janezu Kastelico priznanje za njegovo prostovoljno delo za Slovenski Dom.
- ! Na letnem Slovenskem Dnevu smo podarili kulturno nagrado Slovenski šoli.
- ! Ustanovili smo nagrado za literaturo. Navodila za prvi spis "Slovenski Dom" lahko dobite od odbornikov ali pa na "Website".
- ! Članki o Slovenskem Domu so bili objavljeni v slovenskih časopisih.
- ! Delali smo na popravilih Slovenskega Doma. O tem bo poročal Janez Kastelic.
- ! 9. junija je organiziran izlet v Orillio in jadranje na ladji "Island Princes" po jezeru Couchiching. Ta izlet organizira Jožica Šajnovič.
- ! Nameravamo izdati zgodovino Slovenskega Doma. Urednik tega dela je Frank Gormek. Članom se priporočamo za fotografije ali napisane spomine iz življenja Slovenskega Doma, ki naj bi bili vključeni v to publikacijo.
- ! Najemna pogodba z grškimi najemniki poteče 28. februarja 2004. Medtem bomo morali pripraviti strateški načrt, da bomo vedeli kako ravnati v naprej.
- ! Ustanovili smo gradbeni sklad in začeli z iskanjem zemljišča za članske aktivnosti. Pot naprej potrebuje pozornost vseh članov, ne samo odbora. Vaši predlogi, želje in nasveti so vedno dobrodošli.

Moja osebna zahvala vsem odbornikom in članom za vztrajno delo in nesebično podporo v preteklem letu.

Oskar Koren,

Pismo iz Osoyoos

Britanska Kolumbija

Ravno danes sem prejel Glasilo, na katerega sem naročen že precej časa. Z zanimanjem ga čitava z ženo in ugotavljava, ali katerega izmed ljudi pozna. Seveda Slobodnika vsak pozna. Na strani 19 čitam novice iz prelepe Kelowne. Kdo neki bi jih ne prepoznal - to so vsi naši prijatelji, posebno muzikanta Franceta Zrima, ki s svojo harmoniko vzpodbuja slehernega plesalca in plesalko. Na plesu vsakdo pozna tega veselega muzikanta. S Francetom velikokrat skupaj igrava. Z velikim zaupanjem sem mu povedal, da imam šest harmonik in tri kitare. France je z enim očesom po muzikantsko zamižal in me v prekmurskem narečju povabil v Kelowno na sestanek.

Ko sem ga obiskal, me je peljal v svojo najbolj priljubljeno sobo. Kar sem zagledal, je bilo težko verjeti. V sobi je imel približno dvanajst harmonik, od njih najstarejših in do najnovejših. Toliko od prijateljev iz Kelowne.

Mesto Osoyoos leži severno od ameriške meje. Okraj ima nekaj čudovitega na sebi. Imenuje se Okanagan Valley. Dolino krasi jezero, ob jezeru se vije cesta med sadovnjaki in za vsakim ovinkom je nekaj novega. Dolino obdajajo visoki hribi, ki izgledajo kakor varuhi doline. Z ženo in otroki sem živel ob jezeru in ameriški meji. Ko sem zjutraj vstajal, sem pogledal skozi okno, ki je bilo obrnjeno proti Ameriki, in sem pozdravil naše sosede Amerikance. To sem delal 42 let.

V tem malem mestu Osoyoos je svoj čas živelo precej Slovencev. Delali so v rudnikih, gozdovih in kmetijah, ali kjerkoli so našli delo. Ti naši slovenski pionirji so pustili za seboj neopisno bogato zgodovino. Lansko leto sem v čast tem pionirjem zgradil spomenik, ki sedaj krasi poseben prostor v Osoyoosu. Če bo Glas Kanadskih Slovencev imel prostor za ponižen članek iz prelepega in čudovitega Oyonoosa, se

bom vsedel za računalnik in bom napisal o bogastvu naših slovenskih pionirjev. Bili so v življenju skromni in ponižni ali zelo zavedni in ponosni člani slovenskega naroda. Bili so prisiljeni zapustiti rodno grudo, lepo Slovenijo. Morali so iti s trebuhom za kruhom, brez znanja jezika in brez denarja v širni svet, kjer jim je tujina odprla vrata in jim dala kos kruha. Ali Slovenec ni zadovoljen samo s kruhom. Posadil si je trto, ki mu je rodila sladko grozdje, iz katerega si je napravil vince in ga užival s prijatelji. Peli so pesmi in zdravice na čast slovenskemu narodu in novi domovini.

Hvala uredništvu Glasila, ki si bo vzel čas za čitanje mojega pisma. S spoštovanjem ostanem vaš zvesti naročnik in upam, da bi se še ostali Slovenci poslužili GLASILA.

Tony Zelko

MESTO CELJE PROSLAVLJA 550. LETNICO SVOJEGA OBSTOJA

Povzeto delno iz novic za radijo GKS

Čeprav je bilo Celje že dveh tisočletij nazaj važna rimska postojanka "Celeia", je bilo uradno proglašeno mesto šele sredi 15. stoletja, ko so celjski grofje mestu podelili mestne pravice. Približno istočasno so tudi začeli kovati v celjskem gradu svoje srebrnike, ki predstavljajo prve znane kovance izdelane v Sloveniji. Ni po naključju, da so tri šesterokrake zvezde v grbu zadnjega celjskega grofa sedaj vključene v državnem grbu Republike Slovenije. Celjani se zato letos ob številnih prireditvah spominjajo na celjske grofe in njihovo srednjeveško življenje na gradu.

Molitev za tretje tisočletje

Alojz Rebula

Glej, kaj so me prosili, Gospod: naj Slovencec, ob Italijanu in Nemcu, tukaj, med Alpami in morjem, sestavim molitev za tretje tisočletje.

A kako naj molim za deset stoletij pred nami, ko si komaj upam moliti za življenski dan pred sabo?

Vendar si prav Ti rekel: "Prosimo in se vam bo dalo!" Še več, gore boste lahko premikali, če boste imeli vero: tako si rekel. Zato Ti bom izmolil to molitev med Alpami in morjem, Gospod.

Bratje, že smo pozabili na hip, ko je bila odmotana vrv s priveza in je v deliriji sveta udaril gong tisočletja. Kje je že tista noč? Že plujemo. Kam?

Vse zvezde nam govore, da gotovo ne k Otokom Blaženih. Prej k Otokom Erinij, ko se nam na obzorju kažejo obrisi Ruand in Kosova.

Ti veš, Gospod. Saj je Tvoj tudi ta ocean, Tvoja so njegova brezna in plitvine, njegove čeri in njegovi vetrovi.

Mi vemo samo, da gremo v temo, dišečo po asfaltu in bencinu, v to težko temo, ki ji pravijo tisočletje.

V novo tisočletje plujemo mi, ne Ti. Zate ni tisočletij, kakor za Te ni stoletij, ni časa. Večni sedanjik. Tvoja je samo večnost.

Vsa tisočletja stojijo pred Tabo kakor desetnije legije v pozoru, pod pogledom Tvoje večnosti.

Zato bi te lahko prosil za vsako izmed njih, za vsa mrtva tisočletja nazaj, posebno za dve tisočletji, ki sta minuli, odkar si odšel od nas.

Za prvo tisočletje bi lahko na primer prosil, naj Mark Avrelij ustavi Markomane na ljubljanskih vratih, naj Dioklecijan ne preleva preveč krščanske krvi od Petovija do Sirmia, naj Atila v svojem besu ne prevrne prav vseh stebrov Ogleju.

In še bi Te lahko prosil, naj moji predniki Sloveni, še ne Slovenci, ne rušijo latinskih mest ob Jadranu, naj cestni roparji ne ustavijo Cirila in Metoda, ko neseta kosti svetega Klementa v Rim

naj Madžari ne razjahajo svojih konj ob Timavi, da bi razdejali domovanje sinov svetega Benedikta.

In za drugo tisočletje bi Te lahko prosil, Gospod, da obdrži daleč od Evrope demon razkola, da zaustavi valove turških konj, da pomagaj krščanskemu imenu pri Lepantu in pred obzidjem Dunaja,

Da ne pusti, da bi nam upor iz Wittemberga iztrgal naše največje tolažbe, Evharistijo, Petra-Skalo in Marijo, Tvojo mater.

Lahko bi Te prosil, naj Marxovem stoletju ne daj noreti o nemogočem raju na tej naši zemlji,

Naj dve svetovni vojni ne prineseta svetu grozot Verduna in Stalingrada, Auschwitza in Hirošime.

Da, brezčasni Gospod, lahko bi te prosil za vso Tvojo sedajnost, ki pa je za nas preteklost in smrtna tišina.

Prosil pa Te bom za to tisočletje pred nami, za to celino, nabito od neizbruhanih vulkanov in nevidnih morij.

Pred vsem drugim Te bom prosil za splav, na katerega smo vkrcani, za ta naš planet, krožeč s svojimi sinjinami in zeleninami med Marsom in Venero, še živ med dvema puščavama.

Nisi ga ustvaril za nesramnost, na samem začetku si ga preklel, tam med rekami Edena. Že čaka, da ga spodrine neko drugo nebesno telo, novo in odrešeno. Tega si ustvaril za ogenj in pepel.

A dokler ne pride njegova ura, ga ohranim vsaj takšnega, kakeršen še je, čeprav z raztrganimi pljuči Amazonije in s kupolo dioksita v oblakih.

Ohrani ga še z nekaj gozdovi, še z nekaj vodami in kisika, da človeškim otrokom ne bo pretežko bivati na njem.

Sam si bil človek na njem, Gospod. Stopil si v eno njegovih rek, plul čez eno njegovih jezer in hodil skozi njegova žita. Občudoval si njegove ptice in lilije njegovih dolin.

Kako naj nam pojejo ptice, kako naj nam cvetejo lilije, če ne bodo imele več ne zraka za letenje ne vode za rast?

Prosil te bom, Gospod, za našo skupno mater Evropo. Za Evropo, ne več zeleno od Benediktovih trt, ne več pojočo od katedralskih dlet v estohološki strumnosti Dantejevih in Pascalovih razsvetljenj.

Naj te prosim, Gospod, za njeno dušo, judovsko-grško-rimsko-krščansko, da si ne bi v epigonski ihti privzela drugo ime in postala Ameuropa.

Glej, oče Benedikt ji je rekel "Ora et labora!", od svete sintagme si je izbrala samo "Labora!", opoj motorja in elektronike, marksizma in lacanovstva.

Stopi h grobu, iz katerega že smrdi, in ponovi, da je samo eno potrebno in da večno življenje ni v spoznanju genoma, ampak v spoznanju Očeta, Sina in Duha.

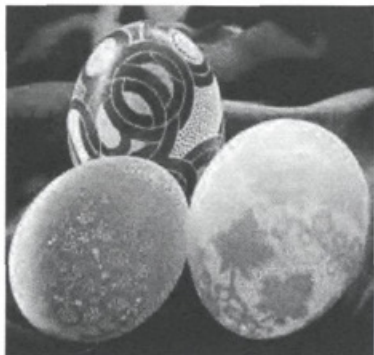
O, ko bi spet videli, to Evropo, kopati bloke črnega in rdečega marmorja za nove katedrale smisla!

Smisla, po katerem vemo, da se nismo rodili iz kozmične šale, ampak iz Ljubezni, rodili za novo zemljo, kjer bodo obrisane vse solze z naših oči..

Ja, na koncu naj prosim, Gospod, še za ta košček Alp, Jadrana in Padske nižine, da ne bi nikdar več postal poligon demona krvi in rase.

Preobleči nekaj svojih angelov, oboroži jih z evangelijskim navdušenjem in pošlji jih sem izžarevat strpnost, razumevanje in mir!

Amen.

PIRHI NA INTERNETU

Ti pirhi so na spletni strani;
www.treasures-of-slovenia.com

Ti so na razstavi v Los Angeles CA
"Craft and Folk Art Museum" in so
ročna dela slovenskih umetnikov.
Na levi: Franc Grom, Vrhnika
Na desni: Mihaela Gregorčič, Metlika

"Božidar - Ted Kramolc"

(Povzeto iz poročil radija "Glas kanadskih Slovencev")

Pod zgornjim naslovom so izdale *Galerija sodobne umetnosti* iz Celja, *Pilonova galerija* iz Ajdovščine in *Galerija likovnih umetnosti* iz Slovenj Gradca trdo vezano knjižico s študijo o njegovem delu in z orisom njegove življenske poti. Slovensko in angleško besedilo ilustrira bogat izbor umetnikovih slik, risb, skečev in fotografij.

Umetnostna zgodovinarica Alenka Domjan ugotavlja v svojem esejju, da je "Kramolčeva ustvarjalna resnica, izhajajoča iz spoznanja dveh različnih kulturnih svetov, v svojem umetniškem izrazu zmogla ohraniti popkovino med spominom in refleksijo sedanjosti. Umetnik svoje preteklosti ni zakoval kot grozo v srcu, v njem je obtičala le nezaceljena rana, brez katere bi bilo zavedanje lastne identitete izgubljeno..."

Dr. Irena Mislej, znanstvena raziskovalka slovenskih razseljenih življenj, pa pravi v svojem zapisu, da "črpa Kramolc svoje likovne refleksije iz kanadske umetnosti... Kramolčevo likovno pot lahko upravičeno opredelimo kot sad dozorevanja v kanadskih razmerah. Če se v literaturi izraža v slovenščini, je v slikarstvu polnokrven Kanadčan. Slovenska ljubezen do drobnega risane detaila, je dobila svoj pravi razmah šele v prostranstvih ameriškega obzorja:

bogata likovna in kulturna sinteza, hkrati pa globoko sporočilo o človeških vrednotah..."

Kot slišimo, je Slovenija sprejela Kramolčevo potujočo retrospektivno razstavo z odprtim srcem in s tankočutnim poslušom za njegova sporočila iz našega tukajšnjega okolja.

Slovensko kulturno društvo **SAVA**
s sodelovanjem slovenskih društev
jugozahodnega Ontarija prireja

SLOVENSKI DAN

v nedeljo, 24. junija 2001

v Breslau, pri Kitchener-ju

Program se začne ob 10.00 z zajtrkom in se nadaljuje z mašo ob 11.00 in s kosilom ob 12.30
Začetek popoldanskega kulturnega programa: 14.00

Za zabavo in ples bodo igrali **GOLDEN KEYS**

VSI ISKRENO VABLJENI

Za informacije kličite:

Maria Pilesnik (519) 884-4736, Steve Ivančič (519) 749-5676, Zinka Mirt (519) 884-6194,
Natalija ali Kristina Balkovec (519) 576-5149.

E-mail: slovenskidan@yahoo.com
Fax: 519-886-8896

ANTHONY KLEMENČIČ

Barrister & solicitor

770 Browns Line
Toronto, Ontario
M8W 3W2

Telephone: 416-255-7500
Fax: 416-255-6667

SKRITI ZAKLADI SEVERANSKE DINASTIJE

Leander V. Škof

Pod tem naslovom je 28/11/2000 Discovery Channel predvajal kratko oddajo na kanadski TV s sodelovanjem Royal Ontario Museum v Torontu. Bila je na podlagi najdbe rimskih kovancev, sedaj del muzejske zbirke, izkopanih leta 1943 v Ljubljani, v bližini rimske naselbine Emone.

1 Ta skriti zaklad obsega 45-letno dobo **Severanske Dinastije** rimskega imperija in vsebuje preko 1000 srebrnikov kovanih med leti 193 in 238, ko je bila Emona prvič razdejana. Nenavadno glede te arheološke najdbe je v tem, da vsebuje šestnajst članov rimskega dvora: šest rimskih cesarjev (**1.Septimij Sever**, **2.Karakala**, **3.Makrin**, **4.Elagabal**, **5.Sever Aleksander** in **6.Maksimian**), dva sovladarja (**7.Klodij Albin** in **8.Geta**), pet njihovih žena (**9.Julija Domna**, **10.Plavtila**, **11.Julija Pavla**, **12.Akvilija Severa** in **13.Orbijana**) in tri matere (**14.Julija Maesa**, **15.Julija Soemijas**, in **16.Julija Mameja**). Rimski imperij je dovolil vsem vladarjem in njihovim bližnjim sorodnikom kovati svoj lasten denar, ki ga je bilo strogo prepovedano ponarejevati. Kljub temu sta bila v tem zakladu vsaj dva falzifikata iz rimske dobe.

2 Večina podobnih najdb rimskih kovancev imajo na njih podobo samo enega, to je tedanjega vladarja, so novo kovani in pretežno identični duplikati. Največkrat so bile take velike vsote denarja namenjene za legijonarsko plačo ali za plačilo naročene robe za rimske legije. Morda je bila ta najdba nekakšna antična verzija numizmatične zbirke premožnega Emonca, zlasti zato, ker ima sorazmerno malo popolnoma enakih duplikatov. Bolj verjetno pa predstavlja življenjske prihranke uspešnega emonskega podjetnika. Emona je namreč v tej dobi uspešno trgovala, saj je bila na križišču in sredi tržnega prometa med Rimom in Bizancem, Panonijo in zahodno Evropo.

3 Vsekakor lastnik tega zaklada, skritega in globoko zakopanega blizu glavne rimske ceste proti Trstu (Tergeste) in Ogleju (Aquileia), ni preživel napada divjih legijonarjev Maksimina Tračana, ki so pomladi leta 238 Emono oropali, porušili in zažgali. Kmalu nato pa so 24. junija 238 isti legijonarji ubili Maximina I in njegovega sina Maxima, ker njima ni uspelo osvojiti in oropati Aquileje. Seveda njun glavni namen je bil pohod na Rim in tam prisiliti senat, da prizna Maximina za pravnega cesarja Rimskega imperija in njegovega sina Maksima za sovladarja.

4 Emona je pod Severansko Dinastijo sorazmerno uživala mir in ekonomsko blaginjo, vendar je bila usoda njenih vladarjev zelo tvegana in nesrečna.

Prvi cesarski član dinastije, **Septimij Sever** (193-211) izhaja iz senatorske familije. Bil je rojen v severni Afriki leta 146. Ob smrti cesarja Komoda, leta 192, je bil guverner zgornje Panonije in poveljnik tamkajšnjih legij. Ko sta bila leta 193 umorjena cesarja Pertinaks in Didij Julijan, je bil Septimij Sever proglašen za cesarja. Leta 197 se je uspešno znebil svojega zadnjega tekmeca za cesarski prestol, ko je njegov sovladar **Klodij Albin** (195-197) po izgubljeni bitki pri Lungdunum (Lyons, France) naredil samomor. Septimij Sever je bil odličen vojskovodja in je bil eden od redkih vladarjev, ki so v tisti dobi umrli naravne smrti (leta 211 v Eboracum - York, Velika Britanija). Njegova druga žena je bila od leta 197 **Julija Domna**, s katero je imel dva sina. Njegov starejši sin **Karakala** (211-217) je bil rojen leta 188 in se je leta 202 poročil z bogato **Plavtilo**, katero je leta 205 izgnal v Lipari in jo dal leta 211 ubiti. Izdajalski in zlobni Karakala je naslednje leto umoril svojega mlajšega brata **Geta** (ki je bil njegov sovladar od leta 209 do 212) in s tem postal edini vladar. Pobil je okoli 20.000 lojalnih pristašev svojega brata. Zahteval je tudi, da se vsi bratovi spomeniki in denar uničijo. Zato so tudi Getovi kovanci redkejši od Karakalovih. Njegova krutost in zahrbtnost sta bili značilni za Karakalo, dokler ga ni umoril njegov telesni stražar po naročilu **Makrina** (217-218), ki mu je sledil. Makrin je bil edini rimski cesar v tej dobi, ki ni bil severanskega rodu. Pod njegovo pošteno, vendar kratko vlado se je rimski imperij pomiril, dokler ni **Julija Maesa** začela gonjo proti Makrinu v korist svojega vnuka in njegovega naslednika **Elagabala** (218-222). V tej zaroti je bil Makrin izdan in ubit. Elagabal je imel vsaj dve ženi, **Julijo Pavlo** in **Akvilijo Severo**. Bil je krvolok in prekomernež v vsakem oziru in zato osovražen od skoraj vseh Rimljanov. Končno ga je leta 222 njegova lastna straža ubila skupaj z njegovo materjo **Julijo Soemijas** in vrgla njuna trupla v reko Tiber. Njemu je sledil Elagabalov bratranec in posinovljenec **Sever Aleksander** (222-235), ki je bil priljubljen in zelo dober vladar, v dobrobit

vsega Rimskega imperija. Poročil se je leta 225 z **Orbijano**, ki jo je kmalu po poroki poslal v izgnanstvo. Sever Aleksander je bil ubit leta 235 v vojaškem taborišču blizu Mainza ob reki Ren, skupaj s svojo materjo **Julijo Mamejo**, med vojnim pohodom proti germanskim upornikom. Umor je bil organiziran na povelje krutega komandanta rimske legije, Maksimina Tračana, ki se je takoj po umoru proglasil za cesarja, pod imenom **Maksimian I** (235-238), in svojega sina Maksima postavil za sovladarja.

Preden ga je v Traciji rekrutirala rimska konjenica, je bil Maksimin po poklicu nomadski pastir na konju in po rodu Got. Zaradi njegove močne, velikanske postave in krute hrabrosti v vojni proti Perziji (231-232), ga je Sever Aleksander postavil za poveljnika ene svojih legij. Leta 235, na pohodu proti upornikom ob nemški meji, ga je Sever Aleksander tudi izbral za rekrutiranje novih legionarjev ob reki Ren. Tam je Maksimin Tračan rekrutiral sebi enake krute vojake, ki niso nikoli v svojih bitkah imeli vojnih ujetnikov. Po umoru Severa Alexandra, Rimski senat ni hotel priznati Maksimina za novega vladarja in je izbral svoje lastne kandidate. Ogrožen in besen se je Maksimin pomladi leta 238 napotil s svojimi legijami proti Rimu in tam prisiliti senat, da ga prizna za cesarja. Svojim legijonarjem pa je obljubil, da bodo spotoma lahko oropali bogata mesta Emona in Akvilejo, oba tudi zelo lojalna Rimskemu senatu. Ker pa njemu po razdejanju Emone ni uspelo uničiti in oropati Akvileje, so razočarani legijonarji umorili njega in njegovega sina Maksima.

Kljub temu, da je bilo življenje v Emoni v tej dobi sorazmerno varno in ekonomsko uspešno, zgodovina same Severanske Dinastije pa je bila tragična. Vidi se tudi, da so na rimskem dvoru igrale ženske članice dinastije zelo vplivno vlogo. Ne samo, da so pogosto določale cesarjem, katere žene lahko obdržijo, ampak so tudi uspešno z intrigami načrtovale svojo in njihovo bodočnost. Nekatere so celo aktivno sodelovale na bojiščih. **Juliji Domni** je uspelo, da je s

prakticiranjem astrologije postala druga žena Septimija Severa, ker je bil on sam navdušen astrolog. Bila je izredno lepa, duhovita, inteligentna in tudi njegova glavna svetovalka. Njena največja življenjska tragedija pa je bila, ko je njen prvorojeni sin Karakala do smrti zabodel svojega edinega brata Geto, ki je izdihnil v njenem naročju. Pet let kasneje, leta 217, pa si je v izgnanstvu sama končala svoje življenje. **Plautila**, žena Karakale, pa je bila baje tako ošabna in arogantna, da jo je dal Karakala ubiti kljub temu, da mu je prinesla v zakon ogromno doto. **Julija Maesa**, sestra Julije Domne, je bila zelo modra svetovalka, silno pogumna in bogata. Bojevala se je v prvih vrstah rimskih čet proti cesarju Makrinu in uspešno pregovorila vodstvo rimskih legij, da so po smrti Karakale proglasile njenega vnuka Elagabala za cesarja. **Julija Pavla**

je postala leta 219 prva žena Elagabala, ki jo je kmalu po razkošni poroki ločil in jo poslal v izgnanstvo, kjer je tudi umrla. **Akvilija Severa** je postala njegova druga žena, vendar se je po par dnevih od nje ločil. Imel je še baje več žena in se je kasneje z Akvilijo Severo ponovno poročil. **Julia Soemijas**, mati Elagabala, je bila odgovorna za izvolitev Elagabala za cesarja. Ona je tudi prispevala k njegovi krutosti, za kar sta oba drago plačala, ko sta bila leta 222 ubita in vržena v reko Tiber. Sever Aleksander se je poročil z **Orbijano**, vendar ga je njegova ljubosumna mati prisilila, da jo je poslal v izgnanstvo v Afriko. Njegova mati **Julija Mameja** je tudi bila glavna vladarna sila za cesarskim prestolom in oba sta bila leta 235 ubita v Germaniji, v zaroti Maximina Tračana. Z njunim umorom je tudi izumrla Severanska Dinastija.

SEVERANSKA DINASTIJA

Vladarji, Sovladarji in Člani

njihovih družin (matere ali žene), katerih kovanci so del najdbe iz leta 1943 v Ljubljani, Sloveniji
(* označuje ne-severanske vladarje / sovladarje).

Septimius Severus (193-211) **Clodius Albinus (195-197)*

Julia Domna (+217)

Julia Maesa (+223)

Caracalla (211-217) *Geta (209-212)*

Plautilla (+211)

Julia Soaemias (+222)

Julia Mamaea (+235)

**Macrinus (217-218)*

Elagabalus (218-222)

Severus Alexander (222-235)

Julia Paula (+221)

Orbiana (+232)

Aquilia Severa (+222)

**Maximinus I Trassus (235-238)*

SMUČARSKI VIKEND

Športna reportaža o desetem slovenskem smučarskem vikendu in veleslalomu v Windham-u Catskill Mountains New York, ki se je vršil od drugega do četrtega februarja 2001.

Dr. Anton Kačinič

Letošnji jubilejski smučarski shod - že deseti po vrsti, je dokaz vztrajnosti dobre volje in predanosti slovenski narodni zimski rekreaciji.

Ob tej desetletnici iz srca čestitamo slovenski skupnosti v New Yorku in še posebno Ivanu Kaminu, njegovi družini in sodelavcem, ki za nas že leto za letom organizirajo ta največji slovenski smučarski vikend v severni Ameriki.

Tridnevni obisk v Windhamu je prepleten z bogatim družabnim programom, ki zaobsega zaželeno dobrodošlico, stiskanje rok in veselje ob srečanju starih in novih prijateljev. V okvir

družabnosti sodi tudi gostoljubni sprejem v vikendici Kamin, kjer se na veliko nazdravlja in razpravlja.

Osrednji dogodek je pa seveda tekmovanje v veleslalomu, katerega se je letos udeležilo kar 47 tekmovalcev. Tudi tokrat smo se med seboj pomirili v šestih starostnih skupinah. Najmlajša tekmovalka, Clara Hartmannsgruber je bila stara šest let, najstarejši Franček Toplak pa 74.

Vsi tekmovalci smo se udeležili tudi NASTAR tekmovanja, ki ima drugačen format, saj podeljuje tekmovalcem handicap z ozirom na

starost. Primarni čas, kateremu se vsi tekmovalci skušajo čim bolj približati, določi smučar profesionalce. Pri tovrstnem tekmovalstvu je 47 udeležencev osvojilo 19 zlatih, 19 srebrnih in 6 bronastih medalj. Veliko število osvojenih medalj je neizpodbiten dokaz, da so Slovenci v severni Ameriki zares zelo dobri smučarji.

Oba sta v svojih sporočilih pristržno pozdravila vse navzoče, ter nam izročila uradno pohvalo in priznanje za našo predanost slovenstvu v okviru športne zimske manifestacije. Seveda sta oba v svojih nagovorih izrekla tudi posebno priznanje Ivanu Kaminu in njegovim sodelavcem za vstrajno in uspešno vodenje slovenskih

RAZULTATI TEKMOVANJA

PRVA SKUPINA

Deklice do 12 leta starosti

Zlata - Marisa Jenko
Srebrna - Clara Hartmannsgruber

Dečki do 12 let starosti

Zlata - Martin Stanič
Srebrna - Johnny Hartmannsgruber
Bronasta - Maxi Hartmannsgruber

DRUGA SKUPINA

Mladci od 13 do 18 let starosti

Zlata - Matic Hartmannsgruber
Srebrna - Miklavž Bevc
Bronasta - Alex Jenko

TRETJA SKUPINA

Ženske od 19 do 35 let starosti

Zlata - Jasna Mišvelj
Srebrna - Viki Kamin

Moški od 19 do 35 leta starosti

Zlata - Ivan Kamin
Srebrna - Rudi Luzar
Bronasta - Tomaž Groff

ČETRTA SKUPINA

Ženske od 36 do 50 let starosti

Zlata - Silvestra Petrič

Moški od 36 do 50 let starosti

Zlata - Andy Stajan
Srebrna - Bojan Bevc
Bronasta - John Košir

PETA SKUPINA

Ženske od 51 do 60 let starosti

Zlata - Mia Pirnat
Srebrna - Lidija Kukec

Moški od 51 do 60 leta starosti

Zlata - Metod Ilc
Srebrna - Ivan Kamin
Bronasta - Jožef Škof

ŠESTA SKUPINA

Ženske nad 61 let starosti

Zlata - Breda Krušič

Moški nad 61 let starosti

Zlata - Anton Kačinič
Srebrna - Marjan Haningman
Bronasta - Franček Toplak

Zgoraj naštetih medalj so bile podeljene na zaključnem banketu v Windham zimskem centru, ki je zelo naklonjen Slovincem, saj tam plapolata že leta in leta Slovenska zastava. Prav od samega začetka pa je bilo v omenjenemu smučišču tekom let zaposleno večje število slovenskih učiteljev smučanja.

Na posloilni večerji, v soboto tretjega februarja se je zbralo kar sto pet udeležencev, ki so prišli iz številnih držav ZDA (95) in Kanade (10).

Uraden del programa je vodil Ivan Kamin s pomočjo svojih sodelavcev. Ivan je povabil pred mikrofonom dva častna gosta; po imenu sta to bila dr. Davorin Kračun, veleposlanik Republike Slovenije iz Washingtona DC in pa gospod dr. Ernest Petrič, ki kot veleposlanik zastopa Slovenijo v Organizaciji združenih narodov v New Yorku.

*Slovenski Tomba la Bomba
Andy Stajan iz Toronta*

smučarskih srečanj tekom desetih let, ter nam zaželela še obilo uspehov v prihodnosti.

Poleg podaljenih medalj je vsak prvouvrščeni v svoji skupini dobil še kristalni pokal Rogaške. Posebna nagrada Rogaške je bila rezervirana tudi za najhitrejši povprečni čas treh članov družine. Prvo mesto v tej kategoriji je pripadlo družini Kamin, druga je bila družina Stanič, tretja pa Jenko.

Dodatno nagrado sta prejela tudi najmlajši in najstarejši tekmovalci. Prav neopustno bi bilo, če ne bi na tem mestu omenil izredni dosežek našega 74 letnega Frančka Toplaka, ki se je navzlic visoki starosti, kot mladenič z neustrašno vihro zagnal proti vratcem ter si z izredno vožnjo priboril najhitrejši čas med 74 letniki v državi New York in drugi najhitrejši čas v ZDA. Na

podlagi omenjenega rezultata, je seveda takoj dobil uradno povabilo, da se udeleži nacionalnega tekmovanja v ZDA, nam vsem Slovencem v ponos. Tako kot doslej so tudi na letošnjem jubilejnem smučarskem shodu bile izžrebane bogate nagrade. Kot so: moped, smuč, smučarski čevlji, usnjeni suknjič, kristal, kozmetika, CD-je in še mnoge druge nagrade, ki jih prispevajo slovenska podjetja delujoča v ZDA.

Tako dragi bralci, iz vsega omenjenega boste lahko razbrali, da je ski vikend iz veleslaloma v Windhamu res nekaj posebnega, kjer se slovenska beseda in glasba v duhu prazničnega slavlja širi še pozno v noč.

Pridružite se nam prihodnje leto, da se o vsem tem sami osebno prepričate.

Medalisti

Tone Kačnik - zlata, Jože Škof - bronasta, Andy Stajan - zlata, Rudi Luzar - srebrna

Moškatni bik

Miro Rak

V nedeljo, 26. marca 2000, sem se po štiriurnem poletu iz Toronta znašel na edmontonskem letališču, kjer naj bi se, po prejšnem dogovoru, srečal s štirimi lovci. Res so me že čakali Tone in Jos iz Prince Georgeja, Mel iz mesta Vanderhoof v Britanski Kolumbiji in Kerby iz Salt Lake Cityja v zvezni državi Utah (ZDA). Vsi štirje so se v Edmonton pripeljali s kombijem iz Britanske Kolumbije, seveda polni lovskih upov na težko pričakovani lov na moškatno govedo v North West Teritoriju.

Nato smo skupaj poleteli naprej na sever in pristali v mestu Yellowknife. V minulem letu je to mesto obiskalo več kot pet tisoč turistov, pretežno Japoncev in drugih Azijcev, da so občudovali lepoto narave, imenovane Northern Lights.

Polet smo nadaljevali še v mesto Inuvik, ki šteje okrog 3.000 prebivalstva in kjer smo tudi imeli rezervirana prenočišča. To je značilno arktično mesto. Po cestah je videti Indijance, Inuite in precej cubilakov, kot Indijanci imenujejo belce. Dejansko pa to ime pomeni človeka z velikim trebuhom in s košatimi obrvmi.

Belci so tamkaj pretežno gradbeni delavci, ki upravljajo rudnike, urejajo in skrbijo za elektrifikacijo ali naftovode Oil Pipe, po katerih iz severa teče nafta in naravni plin. V tem letnem času (marca) se tamkaj zdani ob sedmih zjutraj, dan pa traja do devetih zvečer. Dolžina dneva se hitro podaljšuje in junija, ob poletnem enakonočju (solsticiju), sonce sploh ne zaide več. Od tod tudi izraz midnight sun - polnočno sonce.

V naslednjih šestih mesecih pa počasi preide v celodnevno temo (ob zimskem solsticiju).

Že naslednji dan smo z majhnim sedemsedežnim letalom poleteli proti vzhodu; vožnja je trajala uro in pol. Naše izhodiščno lovsko taborišče je bilo na obali jezera Randevous Lake, ki leži na rahlo valovitem, z nizkimi smrekami poraščenem terenu. Randevous Lake se razteza le des

golo ozemlje, pod s n e ž n o o d e j o poraščeno le z mahovi in lišajem ali, ko mu pravijo, baren ground. Tabor je tudi približno 300 kilometrov stran od arktičnega kroga in le 100 kilometrov j u ž n o o d Beavfordskega morja, ki je v bistvu le del Severnega morja.

Naš lovski vodič ali outfitter je bil Billy Jakobsen z ženo Eileen in je za potrebe našega lova najel še tri inuitske vodiče. Opazil pa sem, da je Billy ob vsaki priložnosti kritiziral Indijance in jih imenoval wagon burners - požigalce vozov. Kot nam je pripovedoval, je bil pred časom resno bolan in je dobival transfuzijo. Trdi, da so mu dali indijansko kri, ki mu je povsem pokvarila značaj. V sanjah, ali če ga kdaj preveč popije, si vedno zaželi, da bi tudi on zažgal kakšen voz. Prav tako pa sem opazil, da imajo tudi Indijanci posebno ime za Inuite; pravijo jim the lousy ones - izgubljeni. Torej niso medetnični problemi prisotni le na Balkanu!

Severno od arktičnega kroga med veliko divjad štejejo: tunderskega medveda - grizlija (*Ursus*

arctos horribilis), severnega medveda (*Ursus maritimus*), moškatno govedo (*Ovibos moschatus*) in mroža (*Odobenus rosmarus*). Človek lovec se v tamkajšnjih krajih navadno najbolj zaželi loviti divjad, ki je težko dostopna in privlačna obenem. Oboje nedvomno velja za lov na bika moškatnega goveda. Nikoli prej ga nisem videl v njegovem naravnem okolju.

Za tovrsten lov sem se navdušil že pred petnajstimi leti, ko sem lovil v Yukonu in sem tamkaj videl eksotično lovsko trofejo (lobanjo z rogovi) viseti na steni hotela ob Watsonovem jezeru.

Moškatno govedo je dokaj številčno v osrednji in zahodni Arktiki, številčnost vrste pa se še veča. Pri lovu je dovoljena uporaba motornih sani in drugih vseterenskih vozil. Lovci pa se z omenjenimi vozili ne smejo približati bliže kot na kilometer in pol. Končni zalaz mora biti opravljen vedno in povsod le peš. Zaradi toplih in težkih

oblačil je taka oblika lova zelo naporna.

Še vedno pa se zdi, da je lov na moškatno govedo najbolj podcenjevan lov na svetu. Toda, kdor ga je doživel, ve, da temu ni tako in da se lovcu predstavi v drugačni luči. Po načinu in pristopu je tak lov zelo podoben lovu na severnega medveda, ki je brez dvoma telesno tudi zelo naporen in za gotovo tudi eden izmed najnevarnejših lovskih podvigov na svetu. Pri tem se je namreč treba spoprijeti z divjino Arktike, prepotovati ogromne razdalje po težko prehodni tundri, neprestano premagovati večni veter, mraz, sneg in led.

V skupini, ko smo opazovali, so bili trije močni biki, ki so se začeli nervozno prestopati, kakor hitro so nas opazili. Vedeli smo, da bodo zbežali. Težko se je bilo odločiti za strel, ker so bili preblizu skupaj. Ko so bili obrnjeni proti nam, je bilo nevarno streljati, da krogla ne bi

Avtor članka in lovski potopisec Miro Rak ob uplenjenem biku moškatnega goveda

od leve. Skušal sem se mu približati, a so se začele živali takoj umikati in se naposled spustile v dir. Tekli so poševno po hribu navzdol in le tako mi je bik pokazal pleče. V rokah sem imel Tonetovo puško, kalibra .280 Winchester s 150 gr. kroglo: trenutek sem okleval, a misel na izjemno trofejo me je premagala. Pomiril sem, stisnil sprožilec. Bik je klecnil, nekoliko zaostal, a je še vedno skušal slediti čredi. Še trikrat sem moral streljati. Preden je mirno obležal...

Za podoben lov bi svetoval puško še težjega kalibra.

Le s težavo sem se po globokem snegu dokopal do mrtvega bika. Imel je res čudovite rogove. Neuradno sem jih ocenil na dolžino 111 palcev (inchev). Za uradno oceno se morajo ragovi na okuhani lobanji sušiti najmanj 60 dni, saj se pri sušenju nekoliko skrčijo. Moral sem še malo počakati, da bi mi jih uradno ocenili. Da bi jih vpisali v knjigo rekordov, morajo meriti najmanj 105 palcev.

Zdaj je lov na moškatno govedo dostopnejši kot kdaj koli prej. Tudi cene za tak lov so dostopnejše kot za lov na severnega medveda, za katerega je veliko težje dobiti licenco in je na rezervacijo neredko treba čakati tudi nekaj let.

V taboru sta nam Billy in njegova žena Eileen

pripravila zelo okusno pojedino. Gostoljubno sta nas postregla in nam zaupala, da se bo po našem odhodu njun jedilnik izboljšal in bo ob enem tudi bolj preprost - surovo ali zmrznjeno bikovo meso: zelenjave in solate pa tako ali tako sploh ne jedo.

Kljub večkratnem potovanju po Arktiki sem vedno znova očaran nad njenimi lepotami, ki jih nudi divje, surovo, brezmejno območje na strehi sveta. Tudi vam priporočam ogled in morda tudi lov v tamkajšnjem vedno zamrznjenem okolju in doživljanje lepot, ki jih je težko najti kje drugje po svetu. Taki izleti so le za tiste lovce in ribiče, ki niso mehkužni in ki znajo poleg svojstvenih lovskih dogodkov ceniti tudi neokrnjeno, divjo naravo hladnega severa.

ORILLIA CRUISE & STANRIKA FARMS

SATURDAY, JUNE 9TH, 2001

Slovenian Home Association has planned a day-trip for you!. Your day includes one hour cruise on the Island Princess where you will sail on beautiful Lake Couchiching.

You will also enjoy a tour of *Stanrika Farms* and visit the Chapel of the Guardian Angel.

To register make your cheque payable to Slovenski Dom and send it to Josie Sajnovic, 63 Johnson St., Orillia ON L3V 7R9

Society for Slovene Studies Awards US\$1,000 Prize

David F. Strmole

The Society for Slovene Studies, a scholarly, non-profit organization founded in 1973, is pleased to announce that the first annual Graduate Student Prize of \$1000 has been awarded to Mr. Patrick H. Patterson, a graduate student in the Department of History at the University of Michigan.

Mr. Patterson's winning essay was entitled "The East is Read: The End of Communism, Slovenian Exceptionalism, and the Independent Journalism of *Mladina*."

Our Society has established this prize for the

best paper in any discipline written by a graduate student on a topic involving Slovene studies. The Society intends the award to stimulate interest in Slovene matters among younger scholars, and thereby contribute to the promotion of Slovene studies outside the borders of the Republic of Slovenia. The deadline for receipt of submissions for the next competition is August 1, 2001.

For complete details, see the Graduate Student Prize page at our website:

<http://www.arts.ualberta.ca/~ljubljan/gradprize.html>

Born to Live

Bob Malich

In memory of Robert Stajan, who died 10 years ago. Written by his friend Bob Malich.

We thought he had it all
A lot of good friends and
a girl he loved so
Everyone seemed to know
his name
And everywhere he went,
you would see his smiling
face

Luck seemed to follow
him around
When in a big game he'd
make miracles abound
"Horseshoes" used to live

up to his name
And brag that he always planned it that way

One night I saw him at the bar
Had a few drinks, asked him about that scar
"What happened man, someone mess you up
good?"

He said; "I am just a little sick, let's knock on
wood!"

But they would be calling his name
They would be calling him away
From above they would be calling his name
Angels waiting to take his soul away

A few weeks later he was diagnosed
It was a lot worse than anyone had hoped
An athlete and friend struck down in his prime
A victim of cancer with little hope to survive

The anguish climbed as the days went by
Becoming more frail as he was passing time
Leaving it all for the world to see
How quick a sickness can become a fatal disease

Oh so young and yet looking old
Life's in fast forward and out of control
No way to reverse the evil demons of time
Grasping at his will, running down his spine
Now they were calling his name
They were calling him away
From above they were calling his name
Angels ready to take his soul away

*You were born to live
But now you live to die
A life that seemed so great
Taken away before it was time
How you must feel right now
I know it's hard to describe
Brave words and hopeful smile
Hide your pain and anger inside*

You wanna scream! You wanna shout!
If only you could let it all hang out

You wanna run! You wanna hide!
If only to escape your foolish pride

You wanna fly! You wanna soar!
If only to go back to how it was before

You wanna leave! You wanna cry!
If only you could dream and stop asking why

*You were born to live
But now you die
A life that seemed so great
Taken away before it was time*

*It's a feeling we all share
As the Judgement Day arrives
So take advantage of what you've got
And live while you're still alive*

Indo-Slavic Genetic and Linguistic Ties

Joe Škulj

The following article is an edited and abbreviated version of presentation made by Mr. Joe Škulj to the SANSKRIT STUDY CIRCLE on May 27, 2000. In his comparative analysis he made several interesting observations on similarities between Slovenian language and Sanskrit, which is the classical Indic literary language, as cultivated from the 3rd century B.C. The Vedic Sanskrit, an early form of Sanskrit, indicates even more linguistic similarities. Such findings may support the recent theory, that Slovenians are descendants of old protoslavic "West Slavic Veneti" and therefore being indigenous to Central Europe. This theory is also strongly promoted by another academic, Mr. Ivan Tomažič, to whom Mr. Škulj refers in his presentation.

If we compare Germanic and Slavic languages to Sanskrit and to modern Indic languages such as Hindi and Punjabi, we can find some similarities in all these languages. However, I have observed that Slovenian language has considerably more similarity to Sanskrit than English or German. This I find rather remarkable since English has such a vast vocabulary, because it draws to its Germanic base also from Greek and Latin and the Romance languages specially French and also borrows from the Vikings. Nevertheless a modern Slovenian and a Vedic speaking Indian would almost understand each other enough to prepare a meal. On the other hand a Germanic speaking individual would have a much more difficult time in doing this.

I have made a statistical comparison of the vocabulary in the Macdonell's A Vedic Reader for Students and found that about 20% of the Vedic words are same or similar to modern Slovenian. In a similar comparison to Classical Sanskrit in Narayanah's Sanskritam Jnana-Jyotih, about 10% of the vocabulary is the same or similar to Slovenian.

<i>English</i>	<i>Sanskrit</i>	<i>Slovenian</i>	<i>Hindi</i>	<i>Punjabi</i>
fire	agni	ogenj	ag, agniagg	
fire-pan	agnishtas	ognjišče		
tree	taru	drevo	taru	
wood	dru/daru	drva	drum	
bake	pac,pacati	peči	pakana	pakana
meat	mas	meso	mans	mans
be burnt	apaci	opeči	pacana	pacana
smoke	dhuma	dim	dhuan	dhuan
water	uda,am	voda (dial.uda)	udaka	
moist	voda	voden		
soup	supa	župa	supa	
stir-stick	mekshana	mešalo		
food	adana	jed		
drink	pa,pivati	piti	pina	pina
give to drink	payayati	opajati	pilana	pilana

There are also similarities in words that describe the surroundings and climate:

winter	hima	zima	him (snow)	him (snow)
heat	tapana	toplina	tapana	tapana
sweat	svid,svedate	švicati	sved (perspiration)	
cloud	megha	megla	megh	megh
mountain	giri	gora, gric	giri	
sky	nabha	nebo	nabh	
moon	mas	mesec		
day	dinam	dan (arch. din)	din	din
month	mas	mesec		

There are similarities in vocabulary dealing with interpersonal relationships:

settle/kill	sud,sudate	soditi		
court	sabha	sobana	sabha	sabha
assembly	sabha	zbor/sabor		
kill	klath,klathati	klati		
murder	mri,marayati	moriti	marna	marna
harsh	krura	krut	krur	krur
afraid	klav,klavate	klavrn		
timid	bhiyasana	bojazen		
love/attract	lubh,lobhayate	ljubiti		
gratify	pri,priyate	prijati	pyar karna	pyar karna
question	prach/pras	prasati	prashna	prashna
give	da,dati	dati	dena	dena
give	day,dayate	dajati		
forcing to give	dayita	dajatev		

The relationship between Sanskrit and Slovenian is not only seen in vocabulary, but also in the realm of morphology. Sanskrit, Slovenian along with Sorbian (East Germany) use the dual, and the verbal endings are quite similar (Reindl 1999). For example:

Slovenian	plavam	plavava	plavamo (dial. plavama)
Sanskrit	plavami	plavava	plavama
English	I am swimming	we 2 are swimming	we are swimming

In conclusion, Slovenian words are closer to Vedic Sanskrit than to the Classical Sanskrit or to modern Hindi or Punjabi. Surprisingly modern Slovenian still preserves and uses many Vedic words that are no longer used in Hindi and Punjabi. In morphology, Slovenian language along with Sorbian still preserves dual, which is no longer used in modern East Indian Languages.

PRIREDITVE aprila, maja, junija in julija 2001

April

- 1 Lipa Park - Občni zbor
- 8 Slovenski Park - Občni zbor
- 15 Velika Noč
- 21 Belokranjski Sklad - Banket
- 22 Bled - članski sestanek
- 22 Holiday Gardens - Občni zbor
- 28 Slovenski Park - Vinski sejem
- 29 Sv. Gregorij Veliki - Župnijski banket
- 29 Družabno in Kulturno Društvo Triglav - Občni zbor

Maj

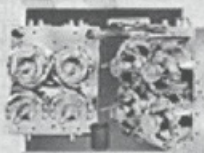
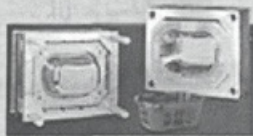
- 5 Lipa Park - Materinski dan
- 12 Društvo Sava - Materinski dan
- 12 Bled - Materinski dan
- 13 Triglav - Materinski dan
- 13 Župnijsko Kulturno Društvo - Materinsk dan
- 13 Slovensko Letovišče - Materinski Dan - na letovišču
- 20 Slovenski Park - Prvi piknik
- 21 Lipa Park - "Open House"
- 27 Bled - Prvi piknik
- 27 Sv. Gregorij Veliki - Birma

Junij

- 10 Slovenski Park - Piknik
- 17 Triglav - Dan očetov
- 17 Bled - Piknik
- 17 Slovensko Letovišče - Procesija
- 17 Holiday Gardens - Piknik
- 24 Simon Gregorčič - Gregorčičev dan
- 24 Sava - SLOVENSKI DAN 2001 v Breslau

Julij

- 1 Lipa park - Sausage Festival
- 1 Slovenski Park - Piknik
- 7 Slovenski Park - Volleyball Tournament
- 8 Slovensko Letovišče - Slovenski Dan
- 8 Triglav - Piknik
- 15 Bled - Žegnanje, Piknik
- 15 Večerni Zvon - Tombola
- 21 Slovenski Park - Ribolov
- 22 Lipa Park & VPZ Bled - Piknik
- 22 Slovensko lovsko in rib. Društvo - 30-letnica društva - Piknik
- 22 Holiday Gardens - Piknik
- 22 Društvo Sava - Piknik

TOP GRADE MOLDS LTD

929 Pantera Drive, Mississauga, ON L4W 2R9

Phone: 905-625-9865 Fax: 905-625-5417

Website: www.topgrademolds.com

E-mail: tgm@topgrademolds.com

Top Grade Molds is a success story built on hard work, expertise, technology, human ingenuity, and long term business relationships. However, none of it would exist if it were not for the dreams, skills, faith and fortitude of its founder Joe Slobodnik, who arrived in Canada 40 years ago from Slovenia.

After attending various drafting classes in Toronto, Slobodnik bought his own lathe machine in 1964. A mere one year later, the business grew to one machine and two part-time employees - TGM was born. Today TGM has grown to 120 employees and has undergone an expansion to 50,000 square feet of office and manufacturing space.

In 1999, president Joe Slobodnik was appointed Honorary Consul of the Republic of Slovenia. As Consul, he has co-hosted trade missions from Slovenia to Canada.

From a struggling venture to a major global player, TGM has evolved into a company of exceptional individuals, guided by the president who sees the possibilities and seizes the opportunities for making positive contribution to the Canadian economy and culture.

Have you always expected a high level of service
but never got it from your bank?
John E. Krek's Slovenian Credit Union not only offers
a high level of professional, courteous service,
but also a full range of financial services to make it the ideal choice
as your one-stop financial institution!

Discover what one in three Slovenians already know...
Discover the difference our credit union makes!

We offer —

Savings Accounts

- Insured up to \$60,000
- Life insured up to \$4,000

Chequing Accounts

- No service fees or charges

Term Deposits

- Terms from 30 days to 5 years
- Higher rates for deposits over \$50,000

Member Services

- Debit cards
- Direct deposits
- U.S. Currency
- Bill payments

Main Office

747 Browns Line
Toronto, Ontario M8W 3V7
Tel: 416 252-6527

Lines of Credit

- Variable rate
- Fully open

Mortgages

- Commercial/residential mortgages available

Business Services

- Current accounts
- MasterCard
- Visa

Wealth Management

- Mutual funds
- Stocks, bonds and LSVCCs
- Registered Education Savings Plans (RESPs)

Branch Office

611 Manning Avenue
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel: 416 532-4746

E-mail – main@jekscu.com
Website – <http://www.slovcan.com/jekrek>

